

6. HODNOCENÍ VÝSLEDKŮ VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ

6.1 Pravidla pro hodnocení žáků – z dokumentu školy „Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků“

6.1.1 Způsoby hodnocení (klasifikací, slovně, kombinací obou způsobů)

1.1 Klasifikace výsledků vzdělávání žáka v jednotlivých vyučovacích předmětech

Výsledky vzdělávání žáka se v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem hodnotí na vysvědčení stupni prospěchu:

- 1 - výborný
- 2 - chvalitebný
- 3 - dobrý
- 4 - dostatečný
- 5 - nedostatečný

Při hodnocení žáka na vysvědčení se na prvním stupni použije pro zápis stupně hodnocení číslice, na druhém stupni se použije slovní označení stupně hodnocení.

Při hodnocení jsou výsledky vzdělávání žáka hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména vzhledem k očekávaným výstupům jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, ke svým vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku. Klasifikace zahrnuje ohodnocení přístupu žáka ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon.

Jestliže je žák z výuky některého předmětu v prvním nebo ve druhém pololetí uvolněn, uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo "**uvolněn(a)**".

Nelze-li žáka z některého nebo ze všech předmětů v prvním nebo ve druhém pololetí hodnotit ani v náhradním termínu, uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo "**nehodnocen(a)**".

Při hodnocení žáků cizinců, kteří plní v České republice povinnou školní docházku, se úroveň znalosti českého jazyka považuje za závažnou souvislost podle odst. 2 a 4 (§ 15 vyhlášky č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání), která ovlivňuje jejich výkon (viz též Článek 8 Pravidel).

1.2 Klasifikace chování žáka

Chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou se hodnotí na vysvědčení stupni:

- 1 - velmi dobré
- 2 - uspokojivé
- 3 - neuspokojivé

1.3 Celkové hodnocení žáka na vysvědčení

Celkové hodnocení žáka se na vysvědčení vyjadřuje stupni:

- a) prospěl(a) s vyznamenáním,
- b) prospěl(a),
- c) neprospěl(a).
- d) nehodnocen(a)

Žák je hodnocen stupněm:

- a) **prospěl(a) s vyznamenáním**, není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu horším než 2 - chvalitebný, průměr stupňů prospěchu ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem není vyšší než 1,5 a jeho chování je hodnoceno stupněm velmi dobré; v případě použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace postupuje škola podle Pravidel pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků (§ 14 odst. 2 Vyhlášky č. 48/2005 Sb., o základním vzdělávání)
- b) **prospěl(a)**, není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 - nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením,
- c) **neprospěl(a)**, je-li v některém z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 - nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením nebo není-li z něho hodnocen na konci druhého pololetí,
- d) **nehodnocen(a)**, není-li možné žáka hodnotit z některého z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem na konci prvního pololetí.

1.4 Slovní hodnocení výsledků vzdělávání a chování žáka

Při použití slovního hodnocení se výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem hodnotí tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, ke svým vzdělávacím a osobnostním předpokladům a věku. Slovní hodnocení zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jejich vývoji, ohodnocení přístupu žáka ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon, a naznačení dalšího rozvoje žáka; obsahuje také zdůvodnění a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům žáka a jak je překonávat. Výsledky vzdělávání žáka na konci prvního pololetí lze hodnotit souhrnně za všechny předměty. Slovní hodnocení lze použít i pro hodnocení chování žáka.

U žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne ředitel školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka.

Škola převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka. Škola, která hodnotí slovně, převede pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání slovní hodnocení do klasifikace.

Klasifikaci výsledků vzdělávání žáka v jednotlivých předmětech a chování žáka lze doplnit slovním hodnocením, které bude obsahovat i hodnocení klíčových kompetencí vymezených Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.

6.1 Hodnocení výsledků vzdělávání

6.1.1 Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikačním stupněm (dále jen klasifikace); může být vyjádřeno slovně nebo kombinací obou způsobů. O způsobu hodnocení rozhoduje ředitel školy se souhlasem školské rady.

6.1.2 Při hodnocení jsou výsledky vzdělávání žáka hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména vzhledem k očekávaným výstupům jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, ke svým vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku. Klasifikace zahrnuje ohodnocení přístupu žáka ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon.

6.1.3 Žákovi, který se nemůže pro svůj zdravotní stav po dobu delší než dva měsíce účastnit vyučování, stanoví ředitel školy takový způsob vzdělávání, který odpovídá možnostem žáka, nebo mu může povolit vzdělávání podle individuálního vzdělávacího plánu podle § 18. Zákonný zástupce žáka je povinen vytvořit pro stanovené vzdělávání podmínky (§ 50 odst. (3) školského zákona)

6.1.4 Při klasifikaci žáka, který se neúčastnil vzdělávání v období delším než 2 po sobě následující týdny, přihlédne pedagog, který žáka hodnotí, k reálným možnostem žáka a také k tomu zda zákonný zástupce v uvedenou dobu plnil povinnosti uvedené v § 22 odst. 3 školského zákona, zejména tedy zda se průběžně a dostatečnou formou informoval o obsahu vzdělávání v uvedenou dobu a řádně dohlížel ve spolupráci se školou na přípravu dítěte, a to úměrně jeho možnostem. Při absenci žáka kratší než dva týdny je

povinností především zákonného zástupce žáka se pravidelně informovat na průběh vzdělávání a ve spolupráci s třídním učitelem a ostatními vyučujícími zajišťovat dohled nad přípravou žáka jako nezbytné podmínky jeho další úspěšnosti ve škole.

6.1.5 V případě dlouhodobější absence dítěte má zákonný zástupce žáka povinnost dohodnout s třídním učitelem popřípadě dalšími vyučujícími způsob náhradního vzdělávání dítěte a související termíny. Ve spolupráci s výchovnou poradkyní je vhodné dohodnout formu a rozsah individuální výuky žáka v průběhu tohoto období.

6.1.6 Při celkové klasifikaci žáka pedagog vychází z veškerých podkladů pro hodnocení a v případě nedostatku podkladů pro celkové hodnocení žáka na vysvědčení bude žák „nehodnocen“ a pro jeho hodnocení bude stanoven náhradní termín (bližší viz i bod 3.2.8 Pravidel). Žák může konat ověřovací zkoušky – viz bod 9.3.2 Pravidel. Ověřovací zkoušky se nemusí konat zejména v předmětech výchovného a praktického zaměření.

6.1.7 Pokud žák plní povinnou školní docházku ve školním zařízení, které je zřizováno při dětských lázních, nemocnici, v dětské léčebně atd., není nutné jej po návratu zpět do řádné školy znovu přezkoušovat z látky, která byla v tomto školském zařízení již probrána. Pedagog by měl mít na mysli, že žák může mít po návratu zpět jisté potíže se znovu zapojením zpět do vyučovacího procesu na jeho kmenové škole. To však neznamená, že žák a jeho zákonní zástupci jsou zproštěni od povinnosti si veškerou zameškanou látku doplnit.

6.1.8 Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem se hodnotí na vysvědčení stupni prospěchu:

- a) 1 - výborný,
- b) 2 - chvalitebný,
- c) 3 - dobrý,
- d) 4 - dostatečný,
- e) 5 - nedostatečný.

6.1.9 Pro potřeby klasifikace se předměty dělí do tří skupin:

- předměty s převahou teoretického zaměření,
- předměty s převahou praktických činností a
- předměty s převahou výchovného a uměleckého odborného zaměření.

Kritéria pro jednotlivé klasifikační stupně jsou formulována především pro celkovou klasifikaci. Učitel však nepřeceňuje žádné z uvedených kritérií, posuzuje žakovy výkony komplexně, v souladu se specifikou předmětu

2.10 Pro průběžné hodnocení může být použit kterýkoliv ze čtyř následujících způsobů:

- a) hodnocení známkou – klasifikace
- b) slovní hodnocení
- c) bodové hodnocení
- d) procentuální hodnocení

Způsob hodnocení musí být transparentní a jasně formulován a žáci s ním musejí být předem seznámeni.

Srovnávací tabulka pro různé druhy hodnocení:

Hodnotící stupnice – orientační hodnoty:				
+++++	100 - 90%	<i>prakticky bezchybný stav</i>	vynikající, příkladný, výborný	1
++++	89 - 70%	<i>převládají pozitivní zjištění, dílčí chyby</i>	velmi dobrý, nadprůměrný, chvalitebný	2
+++	69 - 40%	<i>pozitivní a negativní v rovnováze</i>	průměrný, dobrý	3
++	39 - 15%	<i>převaha negativních zjištění, výrazné chyby</i>	podprůměrný, citelně slabá místa, dostatečný	4
-----	pod 15%	<i>zásadní nedostatky</i>	nevyhovující stav, nedostatečný	5

2.11 Průběžné hodnocení vzdělávání se vždy provádí více formami ověřování znalostí, vědomostí, schopností a dovedností a nesmí být zaměřeno na srovnávání výsledků žáka se spolužáky, ale na jeho individuální pokrok.

7.1 Zásady a způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

7.1.1 Žáci se speciálními vzdělávacími potřebami mají právo na vzdělávání, jehož obsah, formy a metody odpovídají jejich vzdělávacím potřebám a možnostem, na vytvoření nezbytných podmínek při vzdělávání i klasifikaci a hodnocení a na poradenskou pomoc školy a školského poradenského zařízení.

7.1.2 Rozhodnutí o míře znevýhodnění a způsobu práce s těmito žáky stejně i jako návrh jejich hodnocení je plně v kompetenci školského poradenského zařízení. Pro žáky se zdravotním postižením a zdravotním znevýhodněním se proto při přijímání ke vzdělávání a při jeho ukončování stanoví vhodné podmínky odpovídající jejich potřebám.

7.1.3 Způsob hodnocení a klasifikace žáka vychází ze znalosti příznaků postižení na základě doporučení školského poradenského zařízení a uplatňuje se ve všech vyučovacích předmětech, ve kterých se projevuje postižení žáka, a to na obou stupních základní školy. Toto doporučení je pro každého pedagoga závazné.

7.1.4 Pokud je ve třídě školy vzděláván individuálně integrovaný žák, vytvoří ředitel školy podmínky odpovídající individuálním vzdělávacím potřebám žáka vedoucí k jeho všestrannému rozvoji.

7.1.5 Ředitel školy může s písemným doporučením školského poradenského zařízení a na žádost jeho zákonného zástupce povolit žákovi se speciálními vzdělávacími potřebami vzdělávání podle individuálního vzdělávacího plánu.

7.1.6 U žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne ředitel školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka.

7.1.7 Vyučující respektuje doporučené způsoby práce a hodnocení žáka, popsané ve zprávě školského poradenského zařízení. Volí takové způsoby prověřování znalostí žáka, ve kterých se co nejméně projevuje zdravotní postižení (např. doplňování jevů místo diktátů, ústní zkoušení místo písemných prací či naopak, zkrácený rozsah písemných

prací,...). Podle druhu postižení využívá speciální metody, postupy, formy a prostředky vzdělávání a hodnocení, kompenzační, rehabilitační a učební pomůcky, speciální učebnice a didaktické materiály.

Vyučující respektují doporučení psychologických vyšetření žáků a uplatňují je při klasifikaci a hodnocení chování žáků a také volí vhodné a přiměřené způsoby získávání podkladů.

7.1.8 Všechna navrhovaná pedagogická opatření se zásadně projednávají s rodiči a jejich souhlasný či nesouhlasný názor je respektován.

7.1.9 Při způsobu hodnocení a klasifikaci žáků pedagogičtí pracovníci zdůrazňují motivační složku hodnocení. Hodnotí všechny jevy, které žák zvládl. Při hodnocení se doporučuje užívat různých forem hodnocení, např. bodové ohodnocení, hodnocení s uvedením počtu chyb apod.

7.1.10 Pro zjišťování úrovně žakových vědomostí a dovedností volí učitel takové formy a druhy zkoušení, které odpovídají schopnostem žáka a na něž nemá porucha negativní vliv. Kontrolní práce a diktáty píše žáci po předchozí přípravě. Pokud je to nutné, nebude dítě s vývojovou poruchou vystavováno úkolům, v nichž vzhledem k poruše nemůže přiměřeně pracovat a podávat výkony odpovídající jeho předpokladům.

7.1.11 Vyučující klade důraz na ten druh projevu, ve kterém má žák předpoklady podávat lepší výkony. Při klasifikaci se nevychází z prostého počtu chyb, ale z počtu jevů, které žák zvládl.

7.1.12 Klasifikace je provázena hodnocením, tzn. vyjádřením pozitivních stránek výkonu, objasněním podstaty neúspěchu, návodem, jak mezery a nedostatky překonávat.

7.1.13 V hodnocení se přístup vyučujícího zaměřuje na pozitivní výkony žáka a tím na podporu jeho poznávací motivace k učení namísto jednostranného zdůrazňování chyb.

7.1.14 Třídní učitel sdělí vhodným způsobem ostatním žákům ve třídě podstatu individuálního přístupu a způsobu hodnocení a klasifikace žáka.

7.1.15 Žák při částečném osvobození z tělesné výchovy nebo při poskytovaných úlevách podle doporučení ošetřujícího lékaře se klasifikuje v tělesné výchově s přihlédnutím ke druhu a stupni postižení i k jeho aktuálnímu celkovému zdravotnímu stavu.

7.2 Zásady převodu klasifikace při použití slovního hodnocení nebo kombinace slovního hodnocení a klasifikace, včetně předem stanovených kritérií

7.2.1 Klasifikaci výsledků vzdělávání žáka v jednotlivých předmětech a chování žáka lze doplnit slovním hodnocením, které bude obsahovat i hodnocení klíčových kompetencí vymezených Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.

7.2.2 Při použití slovního hodnocení nejsou při průběžném hodnocení stanovena společná pravidla a každý vyučující může mít individuální způsob hodnocení. Společnou podmínkou je pouze to, aby každé jednotlivé hodnocení dostatečně zřetelně popsalo úspěšnost žáka a poskytlo žákovi zpětnou vazbu o tom, jak si dané učivo osvojil.

7.2.3 Výsledné hodnocení při použití slovního hodnocení musí mít dvě části. Formulace první

části je pevně stanovena a představuje ekvivalent k hodnocení známkou, což umožňuje interní převedení slovního hodnocení na známku. Formulace druhé části není stanovena a vyučující v ní popíše výsledky vzdělávání žáka. Z této části hodnocení musí jednoznačně být jasné, jaká je úroveň dosažených kompetencí, které části probraného učiva za dané klasifikační období žák ovládá nebo neovládá, a v jakém rozsahu, v čem se zlepšil a v čem přetrvávají nedostatky.

7.2.4 V první části výsledného hodnocení slovním hodnocením musí vyučující vybírat z těchto formulací:

- ekvivalent stupně prospěchu 1 - výborný: žák ovládá učivo v celém rozsahu
- ekvivalent stupně prospěchu 2 - chvalitebný: žák učivo v podstatě ovládá
- ekvivalent stupně prospěchu 3 - dobrý: žák ovládá učivo pouze částečně, s mezerami
- ekvivalent stupně prospěchu 4 - dostatečný: žák učivo ovládá s výraznými mezerami
- ekvivalent stupně prospěchu 5 - nedostatečný: žák učivo neovládá

Příklady dalších použitelných výroků, zastupujících jednotlivé stupně a jednotlivá kritéria hodnocení:

stupeň hodnocení	úroveň žákem získaných znalostí	praktické uplatňování získaných	kvalita myšlení	kvalita komunikativních dovedností	úroveň přístupu ke vzdělávání,	úroveň spolupráce žáka s	dosažená úroveň práce s informacemi	osvojení dovednosti samostatně se

	a dovedností	znalostí a dovedností			projevovaná snaha a píle	pedagogem a ostatními žáky		učit
výborný (1)	žák učivo ovládá v celém rozsahu	nabyté znalosti a dovednosti uplatňuje samostatně, přesně a s jistotou	chápe velmi dobře souvislosti, je pohotový, bystrý, samostatný	vyjadřuje se výstižně, poměrně přesně a správně	je aktivní, projevuje výraznou píli a snahu,	dokáže zcela plnohodnotně spolupracovat jak s pedagogem, tak se spolužáky	pracuje s informacemi bez potíží a omezení	učí se samostatně bez potíží a nutné pomoci, učí se svědomitě a se zájmem
chvalitebný (2)	žák učivo v podstatě ovládá	při uplatňování znalostí a dovedností vyžaduje menší pomoc dovede používat vědomosti a dovednosti při řešení úkolů, dopouští se jen menších chyb	jeho myšlení je celkem samostatné, je však méně pohotový	vyjadřuje se celkem výstižně, ale méně přesně a v podstatě správně	jeho píle není tak výrazná, ale snaží se	při spolupráci je odkázán na drobnou podporu a pomoc	při práci s informacemi vyžaduje menší pomoc zejména s jejich tříděním nebo interpretací	při učení vyžaduje menší pomoc,
dobrý (3)	žák učivo ovládá pouze částečně, s mezerami	vyžaduje výraznou pomoc učitele, je málo samostatný, s pomocí snadno překonává potíže a odstraňuje chyby	menší samostatnost v myšlení, v podstatě kopíruje myšlení druhých a napodobuje je	nevyjadřuje se vždy přesně, dopouští se chyb, jeho vyjadřování bývá nesouvislé	vyžaduje podněty k práci, na podněty reaguje spíše podle zájmu	vyžaduje zásadnější pomoc, bez podpory se neobejde	při práci s informacemi je pomoc nezbytná	samostatné učení mu způsobuje problémy, někdy bývá pomoc nezbytná
dostatečný (4)	žák učivo ovládá s výraznými mezerami	znalosti a dovednosti i přes pomoc aplikuje se zásadními	nesamostatné myšlení, pouze s nápovědou, nechápe často	jeho vyjadřování je nesouvislé s větším počtem chyb, myšlenky	malý zájem o učení, přes veškeré podněty projevuje jen	vyžaduje výraznou pomoc nebo podporu	při práci s informacemi se dopouští zásadních chyb	bez pomoci se neobejde

		chybami, chyby nesnadno je překonává	souvislosti	vyjadřuje se značnými obtížemi	nevýraznou pílí a snahu			
nedosta- tečný (5)	žák učivo neovládá	žák znalosti ani dovednosti neaplikuje ani neovládá, praktické úkoly nedokáže splnit ani s pomocí	žák je v myšlení nesamostatný, odpovídá nesprávně i na návodné otázky	nedokáže se samostatně vyjádřit, i na návodné otázky odpovídá nesprávně	pomoc a pobízení k učení jsou zatím neúčinné	přes výraznou podporu a pomoc spolupracovat nedokáže	přes veškerou pomoc nedokáže s informacemi pracovat (vyhledávat, třídít, vyhodnocovat)	přes veškerou pomoc se nedokáže samostatně učit
Chování								
1 – velmi dobré	Uvědoměle dodržuje pravidla chování a ustanovení řádu školy. Méně závažných přestupků se dopouští ojedinele. Žák je však přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.							
2 – uspokojivé	Chování žáka je v rozporu s pravidly chování a s ustanoveními řádu školy. Žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům slušného chování nebo řádu školy; nebo se opakovaně dopustí méně závažných přestupků. Zpravidla se přes důtku třídního učitele školy dopouští dalších přestupků, narušuje výchovně vzdělávací činnost školy. Ohrožuje bezpečnost a zdraví svoje nebo jiných osob.							
3 – neuspokojivé	Chování žáka ve škole je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování. Dopustí se takových závažných přestupků proti školnímu řádu nebo provinění, že je jimi vážně ohrožena výchova nebo bezpečnost a zdraví jiných osob. Záměrně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy. Zpravidla se přes důtku ředitele školy dopouští dalších přestupků.							

7.2.5 Celkové hodnocení žáka se SVP v souladu s bodem 1.3 Pravidel na vysvědčení je vyjádřeno stupnicí:

- prospěl(a) s vyznamenáním
- prospěl(a)
- neprospěl(a)
- nehodnocen(a)

7.2.6 Stanovení příslušného stupně ze stupnice celkového hodnocení se řídí platnými zákonnými normami. Pro celkové hodnocení žáka na vysvědčení se vždy interně převede slovní hodnocení na známky a dále se celkové hodnocení stanovuje podle bodu 1.3 Pravidel pro hodnocení žáků ZŠ Bedřicha Hrozného Lysá nad Labem (dále: Pravidel). Pro interní převod slovního hodnocení na známky se použije první část slovního hodnocení, která má přímo stanoven ekvivalent ve známce. Používání slovního hodnocení obecně se řídí bodem 3.4 Pravidel.

7.2.7 Pro žáky 9. ročníku a pro žáky 5. ročníku a 7. ročníku, kteří se hlásí k přijímacímu řízení

na víceletá gymnázia, musí být na vysvědčení převedeno výsledné slovní hodnocení na známky. Pro tento převod se použije první část slovního hodnocení, která má přímo stanoven ekvivalent ve známce a dále se celkové hodnocení stanovuje podle bodu 1.3 Pravidel.

7.3 Hodnocení žáků mimořádně nadaných

7.3.1 Ředitel školy může s písemným doporučením školského poradenského zařízení a na žádost jeho zákonného zástupce povolit mimořádně nadanému žákovi vzdělávání podle individuálního vzdělávacího plánu.

7.3.2 Ředitel školy může mimořádně nadaného nezletilého žáka přeradit do vyššího ročníku bez absolvování předchozího ročníku. Podmínkou přerazení je vykonání zkoušek z učiva nebo části učiva ročníku, který žák nebo student nebude absolvovat. Obsah a rozsah zkoušek stanoví ředitel školy.

7.3.3 Posouzení úrovně mimořádného nadání žáka je plně v kompetenci školského poradenského zařízení. Přesto, že škola nebude mít o této skutečnosti konkrétní doklad, je schopna žákům nad rámec standardního vzdělávání pomáhat rozvíjet jejich dispozice v rámci personálních, prostorových a materiálních možností.

7.3.4 Zvědaví a talentovaní žáci jsou ve vyučovacích hodinách zaměstnávání rozšiřujícími úkoly, jsou pověřováni vedením a řízením skupin, vytváříme jim příležitosti a podmínky pro hlubší bádání a zkoumání v oblasti jejich zájmu. Jsou na ně kladeny vyšší nároky. Tito žáci jsou motivováni k účasti na různých olympiádách, soutěžích a sportovních akcích, v nichž mohou uplatnit své nadání. Učitelé se soutěžícím při přípravě individuálně věnují. Klasifikace žáků mimořádně nadaných je realizována podle výše uvedených pravidel za možnosti udělení výchovného opatření - pochvaly dle článku 5.1.

7.4 Individuální vzdělávání

7.4.1 Individuální vzdělávání lze povolit pouze žákovi prvního stupně základní školy. Individuálně vzdělávaný žák koná za každé pololetí zkoušky z příslušného učiva, a to ve škole, do níž byl přijat k plnění povinné školní docházky. Nelze-li individuálně vzdělávaného žáka hodnotit na konci příslušného pololetí, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, nejpozději však do dvou měsíců po skončení pololetí.

7.4.2 Žák, který plní povinnou školní docházku individuální výukou, koná zkoušky vždy z předmětů uvedených v učebním plánu příslušného ročníku s výjimkou výchov.

7.4.3 Jestliže žák na konci druhého pololetí příslušného školního roku neprospěl nebo ho nelze hodnotit ani v náhradním termínu, ředitel školy zruší povolení individuálního vzdělávání.

7.4.4 V momentě, kdy má zákonný zástupce pochybnosti o správnosti hodnocení žáka, může do 8 dnů od konání zkoušek písemně požádat ředitele školy (krajský úřad) o přezkoušení žáka. Pokud ředitel školy nebo krajský úřad žádosti vyhoví, nařídí komisionální přezkoušení žáka.

3.6 Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků

3.6.1 Sebehodnocení je důležitou součástí hodnocení žáků, posiluje sebeúctu a sebevědomí žáků.

3.6.2. Je zařazováno do procesu vzdělávání průběžně všemi vyučujícími, způsobem přiměřeným věku žáků. Pedagogové vedou žáka, aby komentoval svoje výkony a výsledky.

3.6.3 Chyba je přirozená součástí procesu učení. Pedagogičtí pracovníci se o chybě se žáky baví, žáci mohou některé práce sami opravovat, hodnocení žákova výkonu nelze provést jen klasifikací, musí být doprovázeno rozbořem chyb žáka. Chyba je důležitý prostředek učení.

3.6.4 Sebehodnocení žáků nenahrazuje klasické hodnocení (hodnocení žáka pedagogem), ale pouze doplňuje a rozšiřuje evaluační procesy a má více aktivizovat žáka. Žáci jsou navykáni na situace, kdy hodnocení pedagogem, skupinou či jiným žákem bude předcházet sebehodnocení, s nímž bude vnější hodnocení konfrontováno.

3.6.5 Při sebehodnocení se žák snaží vyjádřit:

- co se mu daří
- co mu ještě nejde, jaké má rezervy

- jak bude pokračovat dál

3.6.6 Se žáky individuálně i s celou třídou vyhodnocuje rozvoj ve sledovaných klíčových kompetencích třídní učitel.

3.6.7 Samostatně v žákovské knížce sledujeme sebehodnocení žáka (za 1. a 3. čtvrtletí).

3.6.8 Pro vyhodnocování rozvíjení klíčových kompetencí pomáhají žákovi sebehodnotící výroky.

3.6.9 Zapojování žáků do procesu hodnocení ve škole:

- a) žáky aktivizuje a vede je k přijímání zodpovědnosti za své vzdělávání,
- b) pomáhá jim rozvíjet schopnosti hodnotit sebe, své výkony i práci a hledat cesty k rozvoji svých kompetencí.

3.6.10 Předpokladem sebehodnocení žáků je předcházející pedagogická práce s formativním hodnocením, na jehož základě si žáci utvářejí hodnotící a sebehodnotící dovednosti.

3.6.11 Pedagogičtí pracovníci vedou žáky k tomu, aby se při sebehodnocení učili používat odpovídajících kritérií pro hodnocení, všímali si toho, co je významné a podstatné.

3.6.12 Sebehodnocení žáků ve smyslu sebereflexe se děje různými aktivitami žáků, ve kterých mohou zejména:

- a) skupiny žáků hodnotit celoskupinové činnosti,
- b) členové skupiny hodnotit jeden druhého,
- c) jednotlivci hodnotit sami sebe.

3.6.13 Možnosti sebehodnotících výroků pro celkové hodnocení:

I.	vždy, zcela samostatně, automaticky
II.	většinou, většinou samostatně, s občasnou dopomocí, téměř vždy, skoro samostatně, s mírnou dopomocí
III.	někdy samostatně, někdy s dopomocí potřebuji pomoc, pak se mi daří i samostatně
IV.	zřídka, potřebuji téměř vždy vedení a pomoc
V.	zatím se mi to nedaří

Jak mi jde učení?	Jak umím komunikovat?	Jak spolupracuji?
Učím se soustředěně a samostatně. Plánuji si a organizuji vlastní učení. Vyhledávám a třídím informace potřebné k učení. Vyhodnocuji výsledky své práce. Hledám různé možnosti řešení problému.	Dodržuji daná komunikační pravidla. Naslouchám druhým. Aktivně diskutuji a argumentuji. Účinně používám možné druhy neverbální komunikace. Aktivně využívám různé komunikační prostředky	Aktivně pracuji ve skupině. Pomáhám a oceňuji druhé. Dokážu požádat o pomoc. Respektuji osobnost druhého. Práci ve skupině směřuji k dokončení úkolu.

6.1.2 Kritéria hodnocení

2.13 Výsledné hodnocení vzdělávání žáka za příslušné pololetí školního roku je vždy hodnocením dosažených kompetencí. Stupeň prospěchu se neurčuje na základě průměru z klasifikace za příslušné období. Výsledná známka za klasifikační období musí odpovídat známkám, které žák získal a které byly sděleny rodičům. Při celkové klasifikaci přihlíží učitel i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici.

3.1 Obecné zásady hodnocení

Hodnocení výsledků vzdělávání žáků vychází z posouzení míry dosažení výstupů pro jednotlivé předměty školního vzdělávacího programu. Hodnocení je pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné a respektuje individuální vzdělávací potřeby žáků a doporučení školského poradenského zařízení.

3.2.12 Kritéria pro jednotlivé klasifikační stupně jsou formulována především pro celkovou klasifikaci. Učitel však nepřeceňuje žádné z uvedených kritérií, posuzuje žákovy výkony komplexně, v souladu se specifikou předmětu.

3.3.2 Kritériem pro klasifikaci chování je dodržování pravidel chování (Školní řád) během klasifikačního období.

3.3.3 Při klasifikaci chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka; k uloženým opatřením k posílení kázně se přihlíží pouze tehdy, jestliže tato opatření byla neúčinná (není nezbytně nutné dodržovat jejich posloupnost).

Stupně hodnocení chování v případě použití klasifikace a jejich charakteristika, včetně předem stanovených kritérií

4.1 Stupně klasifikace chování

Stupeň 1 (velmi dobré)

Žák dodržuje pravidla chování a ustanovení školního řádu. V jeho chování je zřetelná slušnost, respektování ostatních, takt, zdvořilost, ohleduplnost. Ojedinele se dopouští drobných přestupků proti pravidlům školního řádu a požadovaného chování. Žák je však přístupný výchovnému působení a snaží se své chyby napravit.

Stupeň 2 (uspokojivé)

Chování žáka je v rozporu s pravidly chování a s ustanoveními školního řádu. Žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům slušného chování nebo školního řádu nebo se opakovaně dopouští méně závažných přestupků. Zpravidla se přes předcházející udělení napomenutí nebo důtky dopouští dalších přestupků a tím narušuje výchovně vzdělávací činnost školy, ohrožuje bezpečnost a zdraví svoje nebo jiných osob. Žák je přístupný výchovnému působení jen částečně, náprava chyb je liknavá.

Stupeň 3 (méně uspokojivé)

Chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou je v příkrém rozporu s pravidly slušného chování a obecně respektovanými etickými normami. Dopustí se takových závažných přestupků proti školnímu řádu nebo provinění, že je jimi vážně ohrožena výchova nebo bezpečnost a zdraví jiných osob. Záměrně nebo opakovaně narušuje hrubým způsobem výchovně vzdělávací činnost školy, a tím negativně ovlivňuje soužití ve třídě nebo škole. Snaha své chyby napravit se u něho neprojevuje.

4.2 Obecná kritéria pro hodnocení chování žáka

1. zdvořilost (oslovování, pozdrav, prosba, poděkování, omluva, uplatňování přednosti),

2. způsob komunikace (nemluví vulgárně, přihlásí se o slovo, neskáče do řeči, mluví věcně, zdrží se osobního útoku),
3. respekt k lidem (nevysmívá se druhému, neponižuje ho, nenapadá ho slovně ani fyzicky, bere na něj ohled, ocení jeho přínos, zapojí ho do činnosti),
4. čestnost (mluví pravdu, přizná chybu, nevymlouvá se, dodržuje dané slovo),
5. úcta k hodnotám (nepoškozuje cizí majetek, nepůjčuje si věci bez dovolení, zachází s pomůckami a věcmi šetrně a stanoveným způsobem),
6. plnění povinností (řádně dochází do školy, dodržuje stanovený čas, plní uložené úkoly, dodržuje organizační pokyny dle školního řádu),
7. prosazování práv (upozorní na nebezpečné jednání ohrožující život, zdraví nebo práva druhých, ohradí se proti nespravedlivému jednání, zastane se slabšího, vyjádří se slušně a věcně k věcem, které se týkají jeho vzdělávání a života školy).

4.3 Konkrétní pravidla chování žáků ve škole

Konkrétní pravidla chování žáků ve škole jsou uvedeny ve Školním řádu v bodě 3.3 Pravidla chování žáků ve škole a 3.4 Pravidla chování v hodinách tělesné výchovy.

Stupně hodnocení prospěchu v případě použití klasifikace a jejich charakteristika, včetně předem stanovených kritérií

Stupně hodnocení prospěchu v případě použití klasifikace a jejich charakteristika, včetně předem stanovených kritérií

6.2 Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření

Převahu teoretického zaměření mají jazykové, společenskovední, přírodovědné předměty a matematika.

Při klasifikaci výsledků ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření se hodnotí:

- ucelenost, přesnost a trvalost osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic, zákonitostí a vztahů, kvalita a rozsah získaných dovedností vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti,
- schopnost uplatňovat osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení společenských a přírodních jevů a zákonitostí,
- kvalita myšlení, především jeho logika, samostatnost a tvořivost,
- aktivita v přístupu k činnostem, zájem o ně a vztah k nim,
- přesnost, výstižnost a odborná i jazyková správnost ústního a písemného projevu,
- kvalita výsledků činností,
- osvojení účinných metod samostatného studia.

Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti uceleně, přesně a úplně a chápe vztahy mezi nimi. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí logicky správně, zřetelně se u něho projevuje samostatnost a tvořivost. Jeho ústní a písemný projev je správný, přesný a výstižný. Grafický projev je přesný a estetický. Výsledky jeho činnosti jsou kvalitní, pouze s menšími nedostatky. Je schopen samostatně studovat vhodné texty.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti v podstatě uceleně, přesně a úplně. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a produktivně nebo podle menších podnětů učitele uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí správně, v jeho myšlení se projevuje logika a tvořivost. Ústní a písemný projev mívá menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita

výsledků činnosti je zpravidla bez podstatných nedostatků. Grafický projev je estetický, bez větších nepřesností. Je schopen samostatně nebo s menší pomocí studovat vhodné texty.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení si požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic a zákonitostí nepodstatné mezery. Při vykonávání požadovaných intelektuálních a motorických činností projevuje nedostatky. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se dopouští chyb. Uplatňuje poznatky a provádí hodnocení jevů a zákonitostí podle podnětů učitele. Jeho myšlení je vcelku správné, ale málo tvořivé, v jeho logice se vyskytují chyby. V ústním a písemném projevu má nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti se projevují častější nedostatky, grafický projev je méně estetický a má menší nedostatky. Je schopen samostatně studovat podle návodu učitele.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení si požadovaných poznatků závažné mezery. Při provádění požadovaných intelektuálních a motorických činností je málo pohotový a má větší nedostatky. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují závažné chyby. Při využívání poznatků pro výklad a hodnocení jevů je nesamostatný. V logice myšlení se vyskytují závažné chyby, myšlení není tvořivé. Jeho ústní a písemný projev má vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti a v grafickém projevu se projevují nedostatky, grafický projev je málo estetický. Závažné nedostatky a chyby dovede žák s pomocí učitele opravit. Při samostatném studiu má velké těžkosti.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák si požadované poznatky neosvojil uceleně, přesně a úplně, má v nich závažné a značné mezery. Jeho dovednost vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti má velmi podstatné nedostatky. V uplatňování osvojených vědomostí a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují velmi závažné chyby. Při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí nedovede své vědomosti uplatnit ani s podněty učitele. Neprojevuje samostatnost v myšlení, vyskytují se u něho časté logické nedostatky. V ústním a písemném projevu má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti i výstižnosti. Kvalita výsledků jeho činnosti a grafický projev mají vážné nedostatky. Závažné nedostatky a chyby nedovede opravit ani s pomocí učitele. Nedovede samostatně studovat.

6.3 Klasifikace ve vyučovacích předmětech praktického zaměření

Převahu praktické činnosti mají v naší základní škole pracovní činnosti.

Při klasifikaci v předmětech s převahou praktického zaměření se hodnotí:

- vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem,
- osvojení praktických dovedností a návyků, zvládnutí účelných způsobů práce,
- využití získaných teoretických vědomostí v praktických činnostech,
- aktivita, samostatnost, tvořivost, iniciativa v praktických činnostech,
- kvalita výsledků činností,
- organizace vlastní práce a pracoviště, udržování pořádku na pracovišti,
- dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a péče o životní prostředí.

Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák soustavně projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Pohotově, samostatně a tvořivě využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává pohotově, samostatně uplatňuje získané dovednosti a návyky. Bezpečně ovládá postupy a způsoby práce; dopouští se jen

menších chyb, výsledky jeho práce jsou bez závažnějších nedostatků. Účelně si organizuje vlastní práci, udržuje pracoviště v pořádku. Uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a aktivně se stará o životní prostředí. Hospodárně využívá suroviny, materiál, energii. Aktivně překonává vyskytující se překážky.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Samostatně, ale méně tvořivě a s menší jistotou využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává samostatně, v postupech a způsobech práce se nevyskytují podstatné chyby. Výsledky jeho práce mají drobné nedostatky. Účelně si organizuje vlastní práci, pracoviště udržuje v pořádku. Uvědoměle udržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a stará se o životní prostředí. Při hospodárném využívání surovin, materiálů a energie se dopouští malých chyb. Překážky v práci překonává s občasnou pomocí učitele.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák projevuje vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem s menšími výkyvy. Za pomoci učitele uplatňuje získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech se dopouští chyb a při postupech a způsobech práce potřebuje občasnou pomoc učitele. Výsledky práce mají nedostatky. Vlastní práci organizuje méně účelně, udržuje pracoviště v pořádku. Dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a v malé míře přispívá k tvorbě a ochraně životního prostředí. Na podněty učitele je schopen hospodárně využívat suroviny, materiály a energii. Překážky v práci překonává jen s častou pomocí učitele.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák pracuje bez zájmu a vztahu k práci, k pracovnímu kolektivu a praktickým činnostem. Získané teoretické poznatky dovede využít při praktické činnosti jen za soustavné pomoci učitele. V praktických činnostech, dovednostech a návycích se dopouští větších chyb. Při volbě postupů a způsobů práce potřebuje soustavnou pomoc učitele. Ve výsledcích práce má závažné nedostatky. Práci dovede organizovat za soustavné pomoci učitele, méně dbá o pořádek na pracovišti. Méně dbá na dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o životní prostředí. Porušuje zásady hospodárnosti využívání surovin, materiálů a energie. Překážky v práci překonává jen s pomocí učitele.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák neprojevuje zájem o práci a vztah k ní, ani k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Nedokáže ani s pomocí učitele uplatnit získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech, dovednostech a návycích má podstatné nedostatky. Nedokáže postupovat při práci ani s pomocí učitele. Výsledky jeho práce jsou nedokončené, neúplné, nepřesné, nedosahují předepsané ukazatele. Práci na pracovišti si nedokáže zorganizovat, nedbá na pořádek na pracovišti. Neovládá předpisy o ochraně zdraví při práci a nedbá na ochranu životního prostředí. Nevyužívá hospodárně surovin, materiálů a energie.

6.4 Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou výchovného zaměření

Převahu výchovného zaměření mají: výtvarná výchova, hudební výchova, tělesná výchova, výchova ke zdraví.

Při klasifikaci v předmětech s převahou výchovného zaměření se hodnotí:

- stupeň tvořivosti a samostatnosti projevu,
- osvojení potřebných vědomostí, zkušeností, činností a jejich tvořivá aplikace,
- poznání zákonitostí daných činností a jejich uplatňování ve vlastní činnosti,
- kvalita projevu,
- vztah žáka k činnostem a zájem o ně,
- estetické vnímání, přístup k uměleckému dílu a k estetice ostatní společnosti,
- v tělesné výchově s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu žáka všeobecná, tělesná zdatnost, výkonnost a jeho péče o vlastní zdraví.

Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák je v činnostech velmi aktivní. Pracuje tvořivě, samostatně, plně využívá své osobní předpoklady a velmi úspěšně podle požadavků osnov je rozvíjí v individuálních a kolektivních projevech. Jeho projev je esteticky působivý, originální, procítěný, v hudební a tělesné výchově přesný. Osvojené vědomosti, dovednosti a návyky aplikuje tvořivě. Má výrazně aktivní zájem o umění, estetiku, brannost a tělesnou kulturu a projevuje k nim aktivní vztah. Úspěšně rozvíjí svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák je v činnostech aktivní, tvořivý, převážně samostatný na základě využívání svých osobních předpokladů, které úspěšně rozvíjí v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev je esteticky působivý a má jen menší nedostatky z hlediska požadavků osnov. Žák tvořivě aplikuje osvojené vědomosti, dovednosti a návyky v nových úkolech. Má aktivní zájem o umění, o estetiku a tělesnou zdatnost. Rozvíjí si v požadované míře estetický vkus, brannost a tělesnou zdatnost.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák je v činnostech méně aktivní, tvořivý, samostatný a pohotový. Nevyužívá dostatečně své schopnosti v individuální a kolektivním projevu. Jeho projev je málo působivý, dopouští se v něm chyb. Jeho vědomosti a dovednosti mají četnější mezery a při jejich aplikaci potřebuje pomoc učitele. Nemá dostatečný aktivní zájem o umění, estetiku a tělesnou kulturu. Nerozvíjí v požadované míře svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák je v činnostech málo aktivní a tvořivý. Rozvoj jeho schopností a jeho projev jsou málo uspokojivé. Úkoly řeší s častými chybami. Vědomosti a dovednosti aplikuje jen se značnou pomocí učitele. Projevuje velmi malou snahu a zájem o činnosti, nerozvíjí dostatečně svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák je v činnostech převážně pasivní. Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý. Jeho projev je povětšinou chybný a nemá estetickou hodnotu. Minimální osvojené vědomosti a dovednosti nedovede aplikovat. Neprojevuje zájem o práci a nevyvíjí úsilí rozvíjet svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.